

fast ansatte, men som man undertiden, naar man fordrer en ganske særdeles Anstrengelse af dem for at faae de foresaldende Forretninger tilendebragte, kunde ønske ved en saadan extraordinair Leilighed at give en Understøttelse, hvortil deres Naar give god Anledning. Det har, som sagt, været anseet for hensigtsmæssigt, at det blev udredet paa denne Maade istedetfor at forøge Lønningen, og jeg har ikke troet, at der var tilstrækkelig Anledning til, at gjøre nogen Forandring i dette Forhold. Jeg troer, at den hidtil i faa Henseende fulgte Fremgangsmaade er ganske hensigtsmæssig, at de Paagjældende finde sig ganske vel tilfreds dermed, og at Forretningerne under denne Form blive betryggende besvarede. Dersom Forslaget kun gik ud paa, at man skulde opføre disse Udgiftssummer enten under Contoir-embedsmænds Lønninger eller Forøgelses-Understøttelseskassen, som vistnok for Justitsministeriets Vedkommende er meget ringe, thi den er kun 450 Rbd., medens de øvrige Ministerier have forholdsvis meget betydelige Summer, idet saaledes f. Ex. Finantsministeriet har 22,800 Rbd., Indenrigsministeriet 3,200 Rbd., Cultusministeret 2,200 Rbd., dersom, siger jeg, Forslaget kun gik ud paa at overføre hiin Sum paa Understøttelses- og Lønningskassen, saa vilde det ikke være nogen Besparelse; men, dersom der bliver affaaret 400 Rbd. til Contoen til extraordinaire Udgifter, bliver Ministeriet nødt til, enten at berøve de paagjældende Mænd, der hidtil have erholdt Indtægter af denne Kasse, en Deel deraf, eller ogsaa at opføre det paa en anden Maade, som befindes mindre hensigtsmæssig, og hvorved dog Udgiften for Staten bliver den samme. Iøvrigt har ikke det fulde Beløb af disse 1,400 Rbd. i de sidste Aar været anvendt, fordi jeg altid ved Anvendelsen af Udgiftsbeløbet søger at iagttage den størst mulige Sparommelighed, og en liden Nedsættelse vilde derfor vel kunne foregaa uden at blive følelig; men jeg troer dog ikke, at det foreslaaede Beløb, efter Alt, hvad jeg har tilladt mig at oplyse, kan ansees for en for stor Bevilling i Forhold til, hvad der tidligere har været udredet, og jeg troer ikke, at Nedsættelsen vil medføre noget vigtigt praktisk Resultat, uden i alt Fald det, at gjøre en Ind-

skrænkning i en Udgift, som kommer paa rette Sted, til Mænd, der have gjort sig vel fortjente dertil. Det er, hvad jeg har fundet at bemærke med Hensyn til de Forslag, som af det ærede Udvalg ere stillede til de egentlige Udgifters Besvarelser. Iøvrigt finder jeg mig dog ved den Betænkning, som af Udvalget er afgiven, foranlediget til endnu at tilføie enkelte Dtringer med Hensyn til den under Nr. 3 opførte Post i Betænkningen om Archivvæsenet. Det blev allerede i forrige Aar af det dengang nedsatte Udvalg berørt, at Archivvæsenets Omordning maatte ansees nødvendig, idet det antoges, at Archivvæsenet var i en maadelig og dog kostbar Forfatning, og, da der endnu ikke er gjort saadanne afgjørende Skridt til saadan Omordning af Archivvæsenet, har det ærede Udvalg atter troet at burde gjentage den samme Bemærkning om Archivvæsenets maadelige og dog kostbare Forfatning. Aarsagen, hvorfor jeg i forrige Aar, uagtet den Bemærkning, som var fremsat ved Justitsministeriets Budget, ikke troede at behøve at berøre denne Post, var ikke, fordi jeg meget vel troede mig istand til at kunne have fremsat og forsvaret saadanne Bemærkninger, som dog turde have gjort det tvivlsomt, om den nævnte Characteristikk af Archivvæsenet var fuldkommen begrundet; men det var, fordi jeg ikke ansaae Sagen som Justitsministeriets specielt vedkommende; thi Justitsministeriets Archiv er i alt Fald kun en ringe Deel af det Archiv, hvorom her er Tale, og de Forhandlinger, som ere foregaaede om en Omorganisation af Archivvæsenet, have derfor heller ikke særligen været førte af mig, men ogsaa af min Collega, Indenrigsministeren. Jeg maa da tillade mig at bemærke, at det er meget vanskeligt for mig at kunne vide, hvori det ærede Udvalg har søgt Grunden til at omtale Archivvæsenets maadelige Forfatning. Jeg har hidtil under mine Embedsforretninger fundet mig fuldkommen tilfredsstillet ved den Maade, hvorpaa Archivet besørges, idet jeg altid har kunnet erholde med tilbørlig Hurtighed de Documenter, som behøvedes til Forretningerne. Forsaa vidt tilfredsstillende altsaa Archivvæsenet de Forordninger, som gjøres til det. Derimod maa jeg erkjende, at en Om-